

عنوان مقاله:

تراکم و تنوع جامعه پرندگان در پرجین های اطراف مزارع کشاورزی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های محیط زیست، دوره 4، شماره 7 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندها:

حسین وارسته مرادی* - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

نسرین امینی تهرانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

پرچین ها زیستگاه تعداد زیادی از گونه های حیات وحش از جمله پرندگان هستند. پژوهش حاضر جهت بررسی تاثیر اندازه و ساختار پرچین ها بر تراکم و تنوع جامعه پرندگان در گرگان صورت گرفت. تراکم، تنوع و همبانشی پرندگان با متغیرهای محیط زیستی با استفاده از روش نمونه برداری مسافتی و روش رج بندی مورد مطالعه قرار گرفت. پرندگان و متغیرهای محیط زیستی به فاصله شعاعی ۲۵ متر از هر یک از ۹۴ نقطه نمونه برداری بررسی شدند. در طول دوره مطالعاتی، تعداد ۶۳۰ مشاهده از پرندگان متعلق به ۱۵ گونه ثبت شد. در فصل تابستان، گنجشک خانگی و چرخ ریسک بزرگ بیشترین تراکم و گونه های چکاوک کاکلی و سبزقبا کمترین تراکم در هکتار را داشتند. محور اول آنالیز تطبیقی متعارف، دو گروه عمدۀ از پرندگان را از یکدیگر متمایز نمود. گروه اول شامل گنجشک خانگی، چکاوک کاکلی و پرستو همبستگی مثبتی با تعداد درختان اناهار، داغداغان و بوته های تمشک داشت. گروه دوم، شامل زاغی، سبزقبا، زنبورخوار، توکای سیاه، چرخ ریسک بزرگ، شانه به سر، چرخ ریسک دم دراز، بلبل و کلاع ابلق همبستگی مثبتی را با ارتفاع پرچین، عرض پرچین، تعداد درختان انجیر، عرعر، بلوط، آزاد و ولیک نشان داد. در فصل زمستان، گنجشک خانگی و چرخ ریسک بزرگ بیشترین تراکم و گونه های سینه سرخ و توکای سیاه، کمترین تراکم در هکتار را داشتند. محور اول آنالیز تطبیقی متعارف، دو گروه عمدۀ از پرندگان را از یکدیگر متمایز نمود. گروه اول شامل گنجشک خانگی، چکاوک کاکلی، شانه به سر و کلاع ابلق همبستگی مثبتی با تعداد درختان اناهار، داغداغان و بوته های تمشک داشت. گروه دوم، شامل چرخ ریسک سرآبی، چرخ ریسک دم دراز، سینه سرخ، بلبل، چرخ ریسک بزرگ و چرخ ریسک پس سر سفید همبستگی مثبتی را با ارتفاع پرچین، عرض پرچین، تعداد درختان انجیر، بلوط و آزاد نشان داد. در هر دو فصل تابستان و زمستان، نمایه غنای N₂، شاخص تنوع شانون، تعداد گونه ها و شاخص یکنواختی گونه ای کامارگو همگی دارای بیشترین ارزش عددی در ارتباط با متغیرهای زیستگاهی همچون عرض پرچین، ارتفاع پرچین، تراکم درختان بلوط و آزاد بودند؛ در حالی که کمترین مقدار شاخص های تنوع گونه ای مشاهده شده مرتبط با متغیرهایی مانند تراکم درختان داغداغان و اناهار و نیز بوته های تمشک بود. نتایج این مطالعه، بیان گر اهمیت اندازه و ساختار پرچین ها در حفظ فراوانی و تنوع جامعه پرندگان و در نتیجه حفظ تنوع زیستی است.

کلمات کلیدی:

Weather pattern, Dust source, Air Quality, Tehran

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058730>